

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1479/2025
25.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Богдан Милошевић, адвокат из ... и Горан Николић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Николов, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 1273/23 од 13.11.2024. године, у седници одржаној дана 25.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 1273/23 од 13.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 1273/23 од 13.11.2024. године, потврђена је пресуда Основног суда у Зајечару П 529/23 од 27.06.2023. године, којом је у ставу првом укинута у целини решење о извршењу Основног суда у Зајечару И Ив 235/22 од 14.11.2022. године у обавезујућем делу за износ главног дуга од 117.000,00 динара и за трошкове извршног поступка у износу од 113.047,00 динара, а тужбени захтев тужиле одбијен као неоснован. Обавезана је тужила да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 65.024,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је изјавила ревизију, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев тужиље није основан из разлога што се према закљученом уговору о пружању адвокатских услуга између странака нису стекли услови за испуњење услова за плаћање награде и накнаде за пружене адвокатске услуге. Према овом уговору тужени се обавезао да тужиљи исплати 10% од главнице на име награде и трошкове парничног и извршног поступка, све по важећој АТ одмах по наплати истих од туженог рудника лигнита „Лубница“. Тужени своје потраживање није наплатио па потраживање тужиље према туженом није доспело.

Врховни суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиље као о изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева који су наведени у нижестепеним пресудама. Побијана одлука донета је применом одговарајућег материјалног права, а спорна правна питања су везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Ревизијски наводи којима се побија утврђено чињенично стање не представљају дозвољене разлоге за изјављивање посебне ревизије. Указивање у ревизији на различиту судску праксу у предметима са истим правним основом не указује нужно на другачији правни став, пошто правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету.

На основу изнетог Врховни суд налази да да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.11.2022. године, а вредност предмета спора износи 117.000,00 динара.

У конкретном случају се ради о спору мале вредности па ревизија тужиље није дозвољена у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**